

антикорупційної стратегії тощо. Можна лише вітати такі стратегічно важливі організаційно-правові кроки нашої держави в питаннях протидії корупції. Проте найважливішим з цього приводу повинні бути дієві результати ефективної антикорупційної діяльності згаданих органів в найближчий час.

Література

1. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 трав. 2018 р. № 430-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80>.

2. Розслідування НАБУ в сфері транспорту: 20 млн грн конфісковано на користь держави: офіційний веб-сайт НАБУ. URL: <https://nabu.gov.ua/open-office/biblio/infographics/rozsliduvannya-nabu-v-sferi-transportu-20-mln-grn-konfiskovano-na>.

3. Декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2018 рік – Омеляна В.В.: Єдиний державний реєстр декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. URL: <https://public.nazk.gov.ua/declaration/167c39af-885d-43eb-a572-fb1b99174a94>.

4. Справа на 90 млн: НАБУ розкрило масштабну схему корупції в «Укрзалізниці». URL: <https://www.obozrevatel.com/ukr/economics/sprava-na-90-mln-nabu-rozkrylo-masshtabnu-shemu-koruptsii-v-ukrzalznitsi.htm>.

УДК 657:22:65 (043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Майдачевська А.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЩОДО ПИТАННЯ ВРЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ СПРАВЛЯННЯ ДЕРЖАВНИХ ЗБОРІВ ІЗ СУБ'ЄКТІВ АВІАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сучасному етапі розвитку авіація є однією з галузей, розвиток якої має стратегічну направленість для кожної країни, її економічну та технічну складову, потребує розвитку, та має великі перспективи розвитку внаслідок постійного зростання кількості польотів повітряних суден та інших літальних апаратів. Авіація відіграє важливу роль щодо підтримки міжнародного статусу та нормальної життєдіяльності будь-якої країни. Тому актуальним є питання якісного та всебічного нормативного регулювання безпеки польотів повітряних суден цивільної авіації, а значить забезпечення фінансування цих процесів. Повітряний кодекс України, прийнятий 4 травня 1993 року та змінений у новій редакції у 2011 році, є фундаментальним нормативно-правовим актом, що визначає

правові засади діяльності користувачів повітряного простору України, державного регулювання діяльності цивільної авіації, господарської і комерційної діяльності авіації, встановлює авіаційні правила, визначає правове положення повітряних суден, аеродромів та аеропортів, нормує порядок сертифікації та допуску повітряних трас, польоти повітряних суден, повітряні перевезення та авіаційні роботи [1].

Цей документ є основою всього нормативно-правового регулювання авіаційної галузі, норми, що містяться в ньому повинні бути повними, вичерпними та створювати рівні умови для усіх суб'єктів авіаційної діяльності. Однією з прогалин даного Кодексу є питання щодо врегулювання механізму справляння державних зборів в авіації. Досить довгий період часу дане питання не було достатньо врегульовано на законодавчому рівні, що породжувало велику кількість суперечок, що провокували судові спори та процес вирішення яких затягувався на тривалий час. 13 липня 2020 року Верховна Рада України прийняла Закон № 759-IX «Про внесення змін до Повітряного кодексу України щодо удосконалення механізму справляння державних зборів за кожного пасажирів, який відлітає з аеропорту України, та за кожен тону вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України».

Державний збір із суб'єкта авіаційної діяльності обов'язковий неподатковий платіж до Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях як складової Державного бюджету України, що справляється із суб'єкта авіаційної діяльності відповідно до законодавства.

Даний закон усунув значну прогалину в авіаційному та зокрема, податковому, законодавстві, законодавчо закріпив не лише поняття «державного збору з суб'єкта авіаційної діяльності», а й створив норми врегулювання механізму справляння зазначених зборів за кожного пасажирів та за кожен тону вантажу.

Довгий період часу дане питання залишалось не врегульованим, проте тепер завдяки змінам що були внесені, встановлено особливості сплати державного мита для суб'єкта авіаційної діяльності. Закон передбачає:

- закріплення на законодавчому рівні дефініції «державне мито з суб'єкта авіаційної діяльності» (стаття 1 Повітряного кодексу України);

- доповнення Повітряного кодексу статтею 121, яка визначає особливості стягнення держмита за кожного пасажирів, який відлітає

з аеропорту України, і за кожен тону вантажу, відправленого або який прибув до аеропорту України;

– відповідальність за порушення порядку або термінів сплати державних зборів для суб'єктів авіаційної діяльності, визначених цим кодексом [2].

Описані доповнення та зміни створюють рівні умови для всіх авіаперевізників, встановлюючи чітко зафіксований, однаковий для всіх, розмір авіаційних зборів.

Закон встановлює ставку державного авіаційного збору за кожного пасажера, який літатиме в межах України, він складає 0,5 долара на внутрішніх та 2 долари на міжнародних. За кожен тону вантажу в межах України - 2,5 долара, а в разі здійснення міжнародних перевезень з/в Україну - 10 доларів [2].

Враховуючи економіку таких зборів, зрозуміло, що це частина наповнення державних фондів коштів, зокрема державного бюджету та Державних цільових фондів, зокрема Фонду безпеки авіації. Вже давно обговорюється питання створення Авіаційного фонду відродження аеропортів, і зрозуміло, що кошти від зборів є статтею фінансування цього фонду.

Такі зміни у законодавстві відповідають міжнародній практиці, досвіду авіаційних держав світу, в числі яких є Україна. Слід зауважити, що такі зміни враховують політику Міжнародної організації цивільної авіації (ICAO), членом якої є Україна, з питання оподаткування у сфері міжнародного повітряного транспорту, тобто даний закон це один із кроків гармонізації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Отже, можна стверджувати, що Україна в ході євроінтеграції гармонізує свою фінансову систему. Прийняття Закону «Про внесення змін до Повітряного кодексу України щодо удосконалення механізму управління державних зборів за кожного пасажера, який відлітає з аеропорту України, та за кожен тону вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України» є одним із кроків до вирішення даного завдання.

Література

1. Повітряний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17/conv#n1151> (дата звернення: 10.10.2020).

2. Про внесення змін до Повітряного кодексу України щодо удосконалення механізму управління державних зборів за кожного пасажера, який відлітає з аеропорту України, та за кожен тону вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/759-20#Text> (дата звернення: 10.10.2020).